

Vraag nr. 108
van 28 maart 2002
van de heer ERIK MATTHIJS

Stedenbouwkundige vergunningen – Frituren

Het decreet van 18 mei 1999 over de organisatie van de ruimtelijke ordening bevat meerdere onduidelijkheden en sommige artikels zijn voor interpretatie vatbaar.

Zo is er geen duidelijkheid over het statuut van frituren, pitta- en pizzatenten die zich op openbare plaatsen bevinden, in een verplaatsbare, doch vaste constructie.

1. Zijn vaste constructies op openbare plaatsen vergunningplichtig ?
2. Worden de eventuele "bouwovertredingen" opgespoord ?
3. Zijn er regularisatiemogelijkheden ?

Antwoord

1. Artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening luidt :

"§ 1. Niemand mag zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning :

1° bouwen, *op een grond één of meer vaste in-richtingen plaatsen*, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit ;

(...)

Onder bouwen en plaatsen van vaste inrichtingen, zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, wordt verstaan het oprichten van een gebouw of een constructie of het *plaatsen van een inrichting*, zelfs uit niet-duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd *of op de grond steunend omwille van de stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan, ook al kan het ook uit elkaar worden genomen, verplaatst* of is het volledig ondergronds. Dit behelst ook het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een vaste inrichting of constructie ontstaat, en het aanbrengen van verhardingen."

De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger is of voor vaste constructies op openbare plaatsen een vergunningplicht geldt. Deze vraag kan zonder twijfel bevestigend beantwoord worden. De vaste constructie is bestemd om ter plaatse te blijven staan, ook al kan ze verplaatst worden. Ze is dus vergunningplichtig overeenkomstig artikel 99, § 1, 1°. Dit decreetsartikel lijkt mij, ten minste wat de vaste frituren en dergelijke betreft, niet voor interpretatie vatbaar te zijn.

2. Er is geen actief opsporingsbeleid met betrekking tot al dan niet verplaatsbare frituren, pitta- en pizzatenten. Bij melding of naar aanleiding van algemene controles op het terrein van ambtenaren met een bevoegdheid om te verbaliseren, wordt van de eventuele bouwovertredingen een proces-verbaal opgemaakt, eventueel de staking van de werken en/of het gebruik uitgevaardigd en een herstellvordering ingeleid.

De administratie Ruimtelijke Ordening spoort dus niet systematisch op welke frituren zonder stedenbouwkundige vergunning zijn opgericht. De meeste frituren worden trouwens opgericht in stads- of dorpscentra. De problematiek is mede daarom niet bepaald van Vlaams niveau. Gemeentelijk optreden lijkt meer aangewezen. Een heksenjacht lijkt mij niet opportuun.

3. Uiteraard kan een eigenaar van een zonder stedenbouwkundige vergunning geplaatste frituur overwegen alsnog deze vergunning aan te vragen. Deze aanvraag zal worden getoetst aan de planologische voorschriften, de ruimtelijke situatie en de goede plaatselijke aanleg. Een frituur in woongebied zonder bijzondere waarde zal bijvoorbeeld makkelijker in aanmerking komen voor een vergunning dan een frituur gelegen in een beschermd dorpsgezicht.

Los hiervan moet de eigenaar van een op openbaar domein geplaatste frituur uiteraard ook de toestemming (concessie) hebben van de eigenaar van dit openbaar domein (gemeente, provincie of gewest).